

8. Zgodnie z zarzutem ósmym Komisja również naruszyła prawo, stosując przez analogię przepisy dyrektywy Rady (UE) 2016/1164⁽¹⁾, która *ratione temporis* nie znajduje zastosowania do okoliczności niniejszej sprawy lub powołując się na przepisy tej dyrektywy w sposób nieuzasadniony.
9. Zgodnie z zarzutem dziewiątym Komisja naruszyła prawo stosując art. 107 ust. 1 TFUE, stwierdziwszy w motywie 176 zaskarżonej decyzji, że istnieje grupa beneficjentów (do której należą skarżące) oraz że skarżące uzyskały pomoc, która powinna zostać odzyskana na podstawie art. 2 ust. 1 zaskarżonej decyzji.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady (UE) 2016/1164 z dnia 12 lipca 2016 r. ustanawiająca przepisy mające na celu przeciwdziałanie praktykom unikania opodatkowania, które mają bezpośredni wpływ na funkcjonowanie rynku wewnętrznego (Dz.U. 2016 L 193, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 6 listopada 2019 r. – BBA International Investments/Komisja

(Sprawa T-755/19)

(2020/C 27/56)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: BBA International Investments Sàrl (Luksemburg, Luksemburg) (przedstawiciele: adwokaci N. Niejahr i B. Hoorelbeke; A. Stratakis i P. O’Gara, Solicitors)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji (UE) 2019/1352 z dnia 2 kwietnia 2019 r. w sprawie pomocy państwa nr SA.44896 wdrożonej przez Zjednoczone Królestwo dotyczącej zwolnienia podatkowego dla finansowania grup kontrolowanych spółek zagranicznych (Dz.U. 2019, L 216, s. 1) w zakresie, w jakim przyjęto w niej, że domniemany środek pomocy stanowi pomoc w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE i nakazano jego odzyskanie wraz z odsetkami, między innymi od strony skarżącej;
- tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności art. 2, 3 i 4 zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim nakazano w nich odzyskanie niezgodnej z prawem pomocy wraz z odsetkami, między innymi od strony skarżącej;
- obciążenie Komisji własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą w związku z niniejszym postępowaniem.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, w ramach którego strona skarżąca twierdzi, że Komisja naruszyła art. 107 ust. 1 TFUE, uznając, że domniemany środek pomocy przysparza selektywną korzyść:
  - a) spółkom korzystającym ze zwolnienia wynoszącego 75 % w odniesieniu do umów kwalifikowanej pożyczki o niskim ryzyku, ze względu na to, że Komisja:
    - błędnie określiła brytyjski system dotyczący kontrolowanych spółek zagranicznych (KSZ) jako system odniesienia;

— naruszyła prawo, uznając, że zwolnienie wynoszące 75 % stanowi odstępstwo od podatkowego system odniesienia ze względu na to, że:

- (i) stwierdzenie, że istnieje odstępstwo, jest błędnie oparte na technice regulacyjnej;
- (ii) test funkcji decyzyjnych i zarządczych nie jest głównym testem dla brytyjskiego systemu KSZ; oraz
- (iii) umowy pożyczki kwalifikowanej i niekwalifikowanej nie znajdują się w takiej samej sytuacji prawnej i faktycznej oraz, w każdym wypadku, naruszyła prawo stosując w drodze analogii przepisy dyrektywy Rady (UE) 2016/1164 (*) lub bezzasadnie powołując się na nie.

— dokonała błędnych ustaleń faktycznych i naruszyła prawo poprzez przyjęcie, że wynoszące 75 % zwolnienie nie jest uzasadnione charakterem i ogólną strukturą systemu podatkowego w taki sam sposób jak zwolnienie podatkowe dla finansowania grup kontrolowanych spółek zagranicznych, które ma zastosowanie do zysków niepochozących z działalności operacyjnej objętych zakresem regulacji sekcji 371EC Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [ustawy podatkowej z 2010 r. (Przepisy międzynarodowe i inne)].

b) spółkom korzystającym ze zwolnień podatkowych z tytułu dopasowanych odsetek i kwalifikowanych zasobów, ponieważ:

— błędnie określiła brytyjskie przepisy dotyczące KSZ jako system odniesienia;

— naruszyła prawo uznając, że zwolnienia podatkowe z tytułu dopasowanych odsetek i kwalifikowanych zasobów stanowią odstępstwo od podatkowego system odniesienia, ze względu na to, że:

- (i) stwierdzenie odstępstwa jest błędnie oparte na technice regulacyjnej a test funkcji decyzyjnych i zarządczych nie jest głównym testem dla brytyjskich przepisów dotyczących KSZ;
- (ii) podatnicy kwalifikujący się do zwolnień na zasadach dopasowanych odsetek i kwalifikowanych zasobów nie znajdują się w takiej samej sytuacji prawnej i faktycznej jak sytuacja podatników, którzy nie kwalifikują się do owych zwolnień.

— dokonała błędnych ustaleń faktycznych i naruszyła prawo poprzez przyjęcie, że zwolnienia z tytułu dopasowanych odsetek i kwalifikowanych zasobów nie są uzasadnione charakterem i ogólną strukturą systemu podatkowego.

2. Zarzut drugi oparty na twierdzeniu, iż Komisja naruszyła art. 107 ust. 1 TFUE poprzez brak wykazania, że domniemany środek pomocy mógł wpłynąć na wymianę handlową między państwami członkowskimi i groził zakłóceniem konkurencji.

3. Zarzut trzeci, podniesiony jako zarzut ewentualny, oparty na twierdzeniu, że Komisja naruszyła art. 49 TFUE poprzez uznanie domniemanego środka pomocy za niezgodną z prawem pomoc państwa, która nie narusza swobody przedsiębiorczości zagwarantowanej w art. 49 TFUE.

4. Zarzut czwarty oparty na twierdzeniu, że Komisja naruszyła podstawową zasadę równego traktowania/niedyskryminacji poprzez:

— potraktowanie niepochozących z działalności operacyjnej zysków czerpanych z pożyczek kwalifikowanych w taki sam sposób jak niepochozące z działalności operacyjnej zyski czerpane z pożyczek niekwalifikowanych; oraz

— zróżnicowanie traktowania zwolnienia podatkowego dla grup zagranicznych spółek kontrolowanych w zależności od tego, czy zyski niepochozące z działalności operacyjnej są objęte zakresem regulacji sekcji 371EB czy sekcji 371EC Taxation (International and Other Provisions) Act 2010.

5. Zarzut piąty, podniesiony jako zarzut ewentualny, oparty na twierdzeniu, że nawet jeśli domniemany środek pomocy jest objęty zakresem regulacji art. 107 ust. 1 TFUE, to Komisja naruszyła art. 16 ust. 1 rozporządzenia Rady (UE) 2015/1589⁽²⁾ nakazując odzyskanie kwot rzekomo niezgodnej z prawem pomocy od beneficjentów domniemanego środka pomocy, ponieważ odzyskanie takie narusza ogólne zasady prawa Unii, a mianowicie zasady uzasadnionych oczekiwań i pewności prawa.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady (UE) 2016/1164 z dnia 12 lipca 2016 r. ustanawiająca przepisy mające na celu przeciwdziałanie praktykom unikania opodatkowania, które mają bezpośredni wpływ na funkcjonowanie rynku wewnętrznego (Dz.U. 2016, L 193, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz.U. 2015, L 248, s. 9).

Skarga wniesiona w dniu 7 listopada 2019 r. – WPP Jubilee i in./Komisja

(Sprawa T-756/19)

(2020/C 27/57)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: WPP Jubilee Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo) i 11 dalszych skarżących (przedstawiciele: C. McDonnell, Barrister, B. Goren, Solicitor, M. Peristeraki, adwokat, i K. Desai, Solicitor)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że brak jest niezgodnej z prawem pomocy państwa, stwierdzenie nieważności art. 1 decyzji Komisji (UE) 2019/1352 z dnia 2 kwietnia 2019 r. w sprawie pomocy państwa nr SA.44896 wdrożonej przez Zjednoczone Królestwo dotyczącej zwolnienia podatkowego dla finansowania grup kontrolowanych spółek zagranicznych w zakresie, w jakim stwierdzono w nim, że ma miejsce niezgodna z prawem pomoc państwa, oraz uchylene wymogu odzyskania przez Zjednoczone Królestwo rzekomo niezgodnej z prawem pomocy państwa otrzymanej przez skarżących w tym kontekście (art. 2 i 3 zaskarżonej decyzji);
- alternatywnie – stwierdzenie nieważności art. 2 i 3 zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim wymagają od Zjednoczonego Królestwa odzyskania od skarżących rzekomej pomocy państwa; oraz
- w każdym wypadku obciążenie Komisji kosztami poniesionymi przez skarżących w niniejszym postępowaniu.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi siedem zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczy tego, że zaskarżona decyzja jest obciążona oczywistymi błędami w ocenie istotnych okoliczności faktycznych i prawnych. W szczególności Komisja błędnie rozumie sposób, w jakim rozpatrywane przepisy Zjednoczonego Królestwa dotyczące kontrolowanych spółek zagranicznych funkcjonują w odniesieniu do traktowania zysków finansowych nie pochodzących z działalności operacyjnej. Ponadto w zaskarżonej decyzji błędnie zinterpretowano zwolnienie podatkowe dla finansowania grup jako zwolnienie podatkowe. Jest to szczególnie oczywiste ze względu na to, że niektóre z pożyczek, które są przedmiotem niniejszej skargi, były finansowane z zasobów kwalifikowanych.